

Verlangen naar Dronten

In jouw gezicht
zie ik het daglicht stralen
en de nacht valt op jouw gezicht
in slaap.

En jouw muren zijn groen,
gebouwd van boombladeren.
Alle vogels verlangen naar jou,
daarom zullen zij hun emigratie
annuleren.

Jouw ramen vallen nooit in slaap
en jouw straten
weten niet van vertrekken.
De mensen die jou verlaten,
keren weer naar je terug,
omdat jouw rivieren
de talisman dragen
van verlangen.
Dus alle liedjes
zijn alleen voor jou.

En wanneer ik over jou mediteer,
zie ik je
als een val voor alle geliefden.
Dus verlaat ik jou niet.

Ik zie dat mooie meisje,
die de oude vrouw in haar rolstoel
voortduwt
alsof ze haar op haar schouders
draagt.
Ze wisselen gelach uit.
En dat kind, dat worstelt
tegen de sneeuw
om op tijd op school te zijn.

En dat café op de hoek
van het centrum
doet mij denken aan Picasso's schilderij,
alsof ik erin zat.
Het feit is:
ik wil er niet uit komen.
Dronten is een schilderij van liefde
en de mensen zijn kleuren.